

131. När ja' ble' sjöttan år

1. Fjorton år va' ja' i Filpesta',
lita flecka, så munter å så gla'
Inga friare visste ja' å'
å inga heller ja' tänkte uppå
Falallala ...

2. Rasa dö, när ja' ble' sjöttan år,
sola sken, göken gol, de' va' vår
Allt va' skönt, jola grön, himlen blå,
men de' feltes mej någe" ändå

3. Flecker gissa, om ni kan, va' de' va'
Stunta' va' ja' så lessen, stunta' gla'
Stunta' va' ja' så vit, stunta' rö'
Å ja' ville varken leva eller dö

4. Då en sönda', mä' mor å mä' far
möcke sorgsen te körka ja' far
Men där mötte ja' vännen så kär,
vilkens bild ve' mitt hjärta ja' bär

5. Ola Ask ifrån Hotorp, jo pytt!
Feck ni vete, så säj någe' nytt!
Men så mycke' att säje går an:
Att te jula blir Ola min man

*/Från Värmland av H. Liljebjörn. Ur
Sv. Eduard, "200 Gamla kända visor",
nr 131/*